

SU. GABRIEL

Ročník XXXIV – 2025 číslo 3(128)

INFORMAČNÝ BULLETIN SPOLOČENSTVA ZBERATEĽOV
FILATELISTICKÝCH MATERIÁLOV S KREŠŤANSKOU TEMATIKOU
NA SLOVENSKU

PÁPEŽ LEV XIV.

Vydáva SSG pre internú potrebu svojich členov.

Číslo 128 - zostavil a technicky zrealizoval: Ján Vallo
- vyšlo dňa: 8.6.2025
- náklad: 75 kusov
- nepredajné
- neprešlo jazykovou úpravou

Protektor: J.E. prof. ThDr. Mons. Viliam JUDÁK, PhD.

Predseda: Ján VALLO, Štefana Straku 3/3, 914 01 Trenčianska Teplá
mobil: 0911-811099; E-mail: janvallo@gmail.com

Podpredseda: Ján RUSNÁK, č.p. 137, 038 41 Košťany nad Turcom, tel.: 0910-891111

Tajomník : Radoslav ŠIMKO, č.p 325, 082 13 Demjata; tel.: 0904-528137

Hospodár: Ľuba TARABOVÁ, Hliny 1300/123, 017 01 Považská Bystrica, tel.: 0949-413891

Kronikár: Stanislav ZAHORŇACKÝ, Malé Lednice 118, 01816 Domaniža, tel.: 042-4394827

Revízor: Stanislav ZAHORŇACKÝ, Malé Lednice 118, 01816 Domaniža, tel.: 042-4394827

Bankové konto: Spoločenstvo Sv. Gabriel, Hradné nám.7, 95050 Nitra
Československá obchodná banka (ČSOB), IBAN: SK31 7500 0000 0040 0813 0086

Internetová stránka: www.svgabriel.sk

Hodnotenie bulletinu Sv. Gabriel na výstavách:

Veľká strieborná medaila: POPRADFILA 2012, GALAFILA 2014, POPRADFILA 2018

Strieborná medaila: GNIEZNO '99, LICHEŇ 2000, BRATISLAVAFILA 2023

Postriebrená medaila: EKOFILA '93 Nitra, NITRA 2006, GALAFILA 2007,
NITRAFILA 2008, NITRA 2011, NITRAFILA 2013, NITRAFILA 2018

Bronzová medaila: Chorzów 2001

Alle ausländischen Interessanten für die Mitgliedschaft und das Bulletin können sich an die Anschrift des Vorsitzendes (Ján Vallo) wenden.

All collectors who are interested in the membership and the bulletin may write to the address of the president (Ján Vallo).

Z obsahu:

- príhovor predsedu
- 67.stretnutie SSG v Smokovci
- pápež František 1936-2025
- Habemus papam!
- Jubilejné roky IV.
- sakrálne veci vo filatelii /26
- pluralita kríža /17
- sv. František - Pieseň brata Slnka
- inaugurácia v Spišskom Štvrtku
- novinky Slovenskej pošty
- novinky Českej pošty
- kronika Sv. Gabriela
- prelát Leopold Städtler
- členské príspevky a základňa

Ďalšie číslo bulletinu by sme chceli vydať v septembri 2025. Prosím o zasielanie príspevkov do 7.septembra 2025.

Vydané s finančnou podporou MD SR

MINISTERSTVO
DOPRAVY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Milí priatelia!

Je síce ešte len začiatok júna, a už dostávate ďalšie číslo nášho bulletinu. Mám však tak termínovo naplnený jún i júl, takže ak by som ho teraz nespravil, tak by to možno bolo až niekedy začiatkom augusta. V tomto čísle sa v prvom rade odrážajú udalosti, ktoré sme prežili v poslednom čase v Katolíckej cirkvi – smrť pápeža Františka a nový pápež Lev XIV., tiež pokračujú články o Jubilejných rokoch, sakrálnych veciach i pluralite kríža; pani Vydrová poslala článok o Piesni brata Slnka; sú tiež novinky Slovenskej i Českej pošty, reportáž z nášho stretnutia, i z inaugurácie v Spišskom Štvrtku, kronika Sv. Gabriela i storočnica jedného významného gabrielistu z Rakúska, ktorého poznajú i viacerí naši gabrielisti.

Pri všetkej „mizérii“ vo filatelii na Slovensku i vo svete (i v kresťanskej) sme dosiahli zatiaľ najväčší počet členov – 121 (v roku 2004 bol 120). Je však pravda, že priemerný vek členov nám z roka na rok stúpa, no ten počet snád' svedčí i o tom, že o kresťanskú filateliu je ešte na Slovensku záujem.

Máme pred sebou čas prázdnin a dovoleníek. Prejem vám ozaj príjemne prežitie týchto letných dní. Ak by boli cez leto nejaké filatelistické akcie týkajúce sa našej tematiky, tak treba sledovať i našu internetovú stránku (budem sa snažiť včas informovať). A hoci ešte pred jesenným stretnutím bude jedno číslo bulletinu, nezabudnite si dať už teraz do kalendára 25.október – Trenčianska Teplá. S pozdravom

Ján Vallo, predseda SSG

67.stretnutie SSG v Dolnom Smokovci, 16.-18.5.2025.

Už nielen „okrúhle“ výročia SSG (25, 30), ale i „normálne“ stretnutie sa uskutočnilo v priestoroch Charitného domu v Dolnom Smokovci. Asi sa nám tu páči – veď i samotná účasť – vyše 50 ľudí (39 členov SSG a 15 hostí) – je toho dôkazom. Bolo to stretnutie, kde okrem tradičného sobotného programu sme si mohli počas dvoch dní i trochu oddýchnuť v krásnom tatranskom prostredí a samozrejme i „pofilatelizovať“ či jednoducho porozprávať o každodenných radoostiach i starostiach.

V piatok odpoľudnia už prichádzali prví účastníci. Ubytovanie, privítanie, pár slov a samozrejme bol záujem hlavne o filatelistický materiál. Celý program oficiálne začal večerou o 17.30 hod. Po večeri opäť výmena, kúpa či predaj filatelistického materiálu (pridali sa k nám i piati popradskí filatelisti) a tiež rozhovory „o všetkom“ až do polnoci. V sobotu ráno raňajky, sv. omša v miestnej kaplnke a potom o 10.00 „jednanie“. Pripojilo sa ešte niekoľko gabrielistov, ktorí prišli na stretnutie len v sobotu. Na úvod predseda SSG všetkých privítal, prečítal mená ospravedlnených a predniesol správu o činnosti od posledného stretnutia v Trenčianskej Teplej (3 čísla bulletinu Sv. Gabriel; členská základňa stúpila o štyroch členov na 117; uskutočnili sa inaugurácie viacerých známok s kresťanskou tematikou – Vianoce, Vianočná pošta, Umenie, Veľká Noc, Hronský Beňadik; viacerí gabrielisti vystavovali na Národnej výstave Popradfíla 2024 a získali i pekné umiestnenia – gratulujeme; zúčastnili sme sa i na otvorení Vianočnej pošty v Rajeckej Lesnej i na Dni poštovej známky a filatelie v Bratislave; tiež pripomenul smrť pápeža Františka i voľbu nového pápeža Leva XIV.). Potom hospodárka SSG predniesla správu hospodárenia za minulý rok (bola uverejnená v predchádzajúcom čísle bulletinu) a revízor revíziu správu. Do živej diskusie sa zapojili viacerí členovia SSG – Kútny, Šajgalík, Floch, Kolenič, Rusnák, Baláž, Gregor, Dobál, Vydrová, Dodok, Košík, Zuščák, Žák, Tarabová, Vallo,... Tiež sa dohodlo, že jesenné stretnutie SSG bude v Trenčianskej Teplej v sobotu 25.októbra (dajte si už do kalendára!!!). Celé „jednanie“ ukončil obed o 12.30 hod. Po obede niektorí už odchádzali domov a tí čo ostali viacerí sa išli prejsť do krásnej tatranskej prírody. Podvečer večera a po večeri podobne ako v predchádzajúci deň – filatelistická výmena či zaujímavé rozhovory a opäť do polnoci. V nedeľu po raňajkách sv. omša

a potom viacerí v televízii pozerali inauguračnú sv. omšu pápeža Leva XIV. z Vatikánu a iní ešte „filatelizovali“. Obed a poobede balenie a odchod.

Myslím si, že každý, kto prišiel, či už na celý program, či len na sobotu bol spokojný a odniesol si dobré zážitky a viacerí i filatelistické „trofeje“. Trochu takú „šmuhu“ spravilo to, že niektorí prihlásení neprišli a organizátori sa to dozvedeli až v predvečer stretnutia, či až priamo na stretnutí.

JV

Pápež František, 1936-2025

17.decembra 1936 sa v hlavnom meste Argentíny narodil imigrantom z talianskeho Piemontu syn Jorge Mario Bergoglio. Otec Mário bol zamestnaný na železnici ako účtovník a matka Regina Sivoriová sa starala o domácnosť a výchovu piatich detí. Po skončení stredoškolského štúdia za chemického technika si zvolil cestu kňazstva a vstúpil do diecézneho seminára. 11.marca 1958 vstupuje do noviciátu Spoločnosti Ježišovej. Svoje humanitné štúdiá ukončil v Čile a po návrate do Argentíny v roku 1963 dokončil aj štúdium filozofie na Kolégiu sv. Jozefa v San Migueli. V rokoch 1964-65 pôsobil ako profesor literatúry a psychológie na Kolégiu Nepoškvrnenej v Santa Fé a v roku 1966 vyučoval rovnaké predmety na Kolégiu Spasiteľa v Buenos Aires. V rokoch 1967-70 úspešne zavŕšil štúdium teológie na Kolégiu sv. Jozefa.

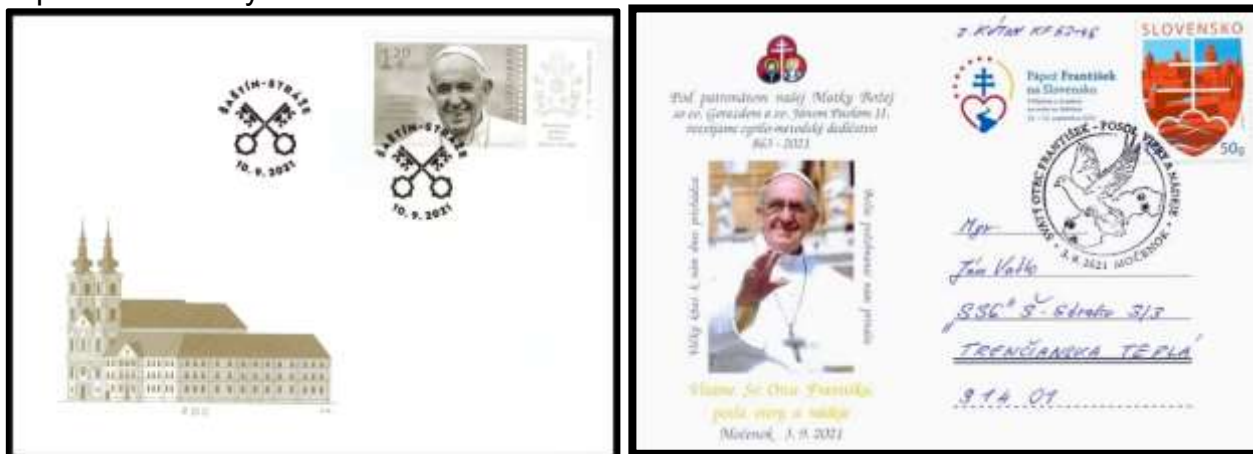
13.decembra 1969 bol vysvätený za kňaza. V rokoch 1970 a 1971 pokračoval vo formácii v Španielsku a 22.apríla 1973 skladá u jezuitov večné sľuby. Po návrate do Argentíny pôsobí ako novicmajster vo Villa Barilari v San Migueli, profesor na fakulte teológie, konzultor provincie Spoločnosti Ježišovej a rektor kolégia. 31.júla 1973 bol zvolený za provinciála jezuitov v Argentíne. Po šiestich rokoch sa opäť ujíma práce v akademickej oblasti a v rokoch 1980-1986 pôsobí znovu ako rektor Kolégia sv. Jozefa, a tiež ako farár v San Migueli. V marci 1986 odchádza do Nemecka dokončiť doktorskú prácu; následne ho predstavení posielajú do Kolégia Spasiteľa v Buenos Aires a potom do jezuitskeho kostola v meste Kordoba, kde má na starosti duchovné sprevádzanie a spovedanie.

Kardinál Antonio Quarracino, arcibiskup v Buenos Aires, si ho zvolil za blízkeho spolupracovníka, a tak ho Ján Pavol II. 20.mája 1992 ustanovil za titulárneho biskupa mesta Auca a pomocného biskupa Buenos Aires. Tam prijal 27.júna v katedrále biskupskú vysviacku priamo od spomínaného kardinála. Ako motto si zvolil Miserando atque eligendo (pozrel na neho s milosrdenstvom a vyvolil ho) a do biskupského erbu si vložil kristogram IHS, znak Spoločnosti Ježišovej. Vzápätí bol menovaný za biskupského vikára pre oblasť Flores a 21.decembra 1993 bol poverený aj úradom generálneho vikára arcidiecézy. Potom už nebolo žiadnym prekvapením, keď bol 3.júna ustanovený koadjutorom arcibiskupa v Buenos Aires. Neprešlo ani deväť mesiacov a 28.februára 1998, po smrti kardinála Quarracina, sa stáva arcibiskupom, primasom Argentíny a ordinárom pre veriacich východného obradu v Argentíne. 21.februára 2001 ho Ján Pavol II. na konzistóriu menoval za kardinála s titulárnym kostolom sv. Roberta Bellarina. V apríli 2005 zúčastnil sa na konkláve, na ktorom bol zvolený pápež Benedikt XVI. Bol členom Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí, Kongregácie pre klerikov, Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života, Pápežskej rady pre rodinu a Pápežskej komisie pre Latinskú Ameriku.

Jorge Mario Bergoglio bol za 266. pápeža Katolíckej cirkvi zvolený 13.marca 2013 po piatej voľbe, v druhý deň konkláve a vybral si meno František. Bol pápežom 12 rokov, 1 mesiac a 8 dní. Za svojho pontifikátu napísal 4 encykliky: Lumen fidei, Laudato Si', Fratelli Tutti a Dilexit nos (Svetlo viery, Buď pochválený, Všetci bratia, On nás miloval), exhortácie, konštitúcie, listy, buly, posolstvá,... na audienciách, ako i na nedeľných „Anjel Pána“ mal mnohé príhovory,... absolvoval 47 apoštolských ciest (2013: Brazília; 2014: Izrael-Jordánsko-Palestína, Južná Kórea, Albánsko, Francúzsko, Turecko; 2015: Srí Lanka-Filipíny, Bosna a Hercegovina, Bolívia-Ekvádor-Paraguaj, Kuba-USA, Keňa-Uganda-Stredoafrická republika; 2016: Kuba-Mexiko, Grécko, Arménsko, Poľsko, Gruzínsko-Azerbajdžan, Švédsko; 2017: Egypt, Portugalsko, Kolumbia, Maynmar-Bangladéš; 2018: Čile-Peru, Švajčiarsko, Írsko, Litva-Lotyško-Estónsko; 2019: Panama, Spojená Arabské Emiráty, Maroko, Bulharsko, Severné Macedónsko-Rumunsko, Mozambik-Madagaskar-Maurícius, Thajsko-Japonsko; 2021: Irak, Maďarsko-Slovensko, Cyprus-Grécko; 2022: Malta, Kanada, Kazachstan, Bahrajn; 2023: Demokratická republika Kongo-Južný Sudán, Maďarsko, Portugalsko, Mongolsko, Francúzsko; 2024: Indonézia-Papua Nová Guinea-Východný Timor-Singapur, Luxembursko-Belgicko, Francúzsko), viaceré cesty po Taliansku,... vyhlásil viacerých za svätých,... vyhlásil Rok milosrdenstva, Rok sv. Jozefa, Rok rodiny i Jubilejný rok 2025,... Zomrel vo veku 88 rokov na Veľkonočný pondelok 21.apríla 2025 o 7.35 hod. Jeho smrť vyvolala celosvetový smútok a pripomenula jeho výnimočný život plný pokory, služby a odvahy.

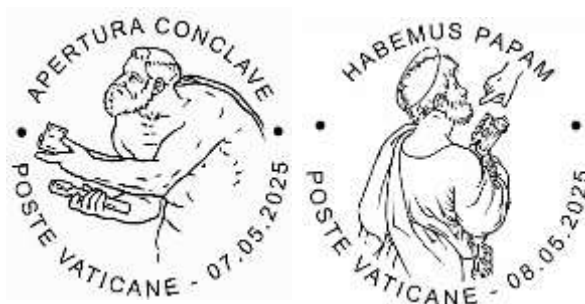
Jeho pontifikát sa odzrkadlil i v známkovej tvorbe. Mnohé štáty sveta vydali známky, bloky, celiny,... pošty používali množstvo príležitostných pečiatok. Pripomeňme si ho aspoň filatelistickým materiálom zo Slovenska.

spracoval JV

HABEMUS PAPAM!

Vo štvrtok 8.mája o 18.08 h biely dym z komína Sixtínskej kaplnky a zvony z Baziliky sv. Petra ohlásili radostnú správu: Máme pápeža. Kardináli práve zvolili 267.nástupcu sv. apoštola Petra. O niekoľko minút neskôr predniesol z

ústrednej lodžie Baziliky svätého Petra očakávaný latinský oznam kardinál protodiakon Dominique Mamberti, ktorým oznámil Rímu a svetu meno nového Petrovho nástupcu: „**Annuntio vobis gaudium magnum: habemus Papam!**“ – „Oznamujem vám veľkú radosť: máme pápeža!“ „**Eminentissimum ac Reverendissimum Dominum, Dominum Robertum, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalem Prevost, qui sibi nomen imposuit Leonem XIV.**“ – „Najctihodnejšieho a najdôstojnejšieho pána, Roberta, kardinála Svätej rímskej cirkvi Prevosta, ktorý si zvolil meno Lev XIV.“

Robert Francis Prevost – Lev IV. – je prvým augustiniánskym pápežom a druhým z amerického kontinentu. Pochádza zo severu amerického kontinentu a pastoračne pôsobil na jeho juhu, skôr než ho predchodca povolal na čelo Dikastéria pre biskupov a Pápežskej komisie pre Latinskú Ameriku.

Narodil sa 14.septembra 1955 v Chicagu (Illinois) Louisovi Mariusovi Prevostovi, ktorý mal francúzsko-taliansky pôvod, a Mildred Martínezovej, ktorá mala španielsky pôvod. Má dvoch bratov – Louisa Mártina a Johna Josepha.

V roku 1977 vstúpil do noviciátu Rádu svätého Augustína (O.S.A.) v provincii Nostra Signora del Buon Consiglio v Saint Louis. 29.augusta 1981 zložil sľuby. Študoval na Katolíckej teologickej únii v Chicagu, kde získal diplom z teológie. Vo veku 27 rokov bol rádom vyslaný do Ríma, aby študoval kánonické právo na Pápežskej univerzite sv. Tomáša Akvinského (Angelicum). Kňazskú vysviacku prijal 19.júna 1982. Licenciát získal v roku 1984, potom bol vyslaný na misiu do Chulucanas v Piure v Peru (1985–1986). V roku 1987 získal doktorát s dizertáciou na tému: „Úloha miestneho priorátu Rádu svätého Augustína“. V tom istom roku bol zvolený za riaditeľa povolání a riaditeľa misií augustiniánskej provincie „Matky dobrej rady“ v Olympia Fields v štáte Illinois (USA). V roku 1988 bol vyslaný na misiu do Trujilla ako riaditeľ projektu spoločnej formácie augustiniánskych kandidátov z vikariátov Chulucanas, Iquitos a Apurímac. Tam bol priorom komunity (1988–1992), riaditeľom formácie (1988–1998) a učiteľom (1992–1998). V arcidiecéze Trujillo bol súdnym vikárom (1989–1998), profesorom kánonického práva, patristiky a morálnej teológie vo veľkom seminári „San Carlos e San Marcelo“. V roku 1999 bol zvolený za provinciálneho priora provincie „Madre del Buon Consiglio“ (Chicago). Po dva a pol roku bol v roku 2007 generálnou kapitulou zvolený za generálneho priora. V októbri 2013 sa vrátil do svojej provincie (Chicago), kde vyučoval a pôsobil ako provinciálny vikár; tieto funkcie zastával až do 3.novembra 2014, keď ho pápež František menoval za apoštolského administrátora diecézy Chiclayo (Peru) a povýšil na titulárneho biskupa diecézy Sufar. 7.novembra kánonicky prevzal diecézu v prítomnosti apoštolského nuncia Jamesa Patricka Greena; za biskupa bol vysvätený 12.decembra, na sviatok Panny Márie Guadalupskej, v katedrále svojej diecézy. Biskupom Chiclayo je od 26.septembra 2015. Od marca 2018 bol druhým podpredsedom Peruvijскеj biskupskej konferencie. Pápež František ho v roku 2019 menoval za člena Kongregácie pre klerikov a v roku 2020 za člena Kongregácie pre biskupov. 15.apríla 2020 ho pápež menoval za apoštolského administrátora diecézy Callao. Od 30.januára 2023 bol prefektom Dikastéria pre biskupov a predsedom Pápežskej komisie pre Latinskú Ameriku. Pápež František ho kreoval za kardinála v konzistóriu 30.septembra 2023 a pridilil mu diakóniu sv. Moniky. 6.februára 2025 ho Svätý Otec František povýšil do stavu kardinála-biskupa a udelil mu titul prímestského biskupstva Albana. Bol členom: – dikastérií: pre evanjelizáciu, Sekcie pre prvú evanjelizáciu a nové osobitné cirkvi; pre náuku viery; pre východné cirkvi; pre klerikov; pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života; pre kultúru a vzdelávanie; pre legislatívne texty. – Pápežskej komisie pre Vatikánsky mestský štát.

Jubilejné (sväté) roky – IV. – (chronológia 1650 – 1875)

Jubilejný rok 1650. Vyhlásený bol 13.mája 1649 na sviatok Nanebovstúpenia Pána. Svätú bránu v Bazilike sv. Petra otvoril pápež Inocent X. na štedrý večer 1649 za prítomnosti obrovského davu. V tom istom čase odišli z Baziliky sv. Petra traja kardináli, ktorých pápež vyslal ako legátov, aby otvorili ďalšie tri sväté brány. Svätý rok 1650 znamenal pre barokové umenie v Ríme vrchol. Bazilika sv. Petra bola dokončená a pútnici s úžasom obdivovali nádheru a prepych Večného mesta. Inocent X. sa napriek svojmu pokročilému veku a chatrnému zdraviu s veľkou horlivosťou zúčastnil na všetkých náboženských obradoch jubilejného roka. Šestnásťkrát navštívil všetky štyri baziliky. Vo veľkom náboženskom zápale boli zaznamenané viaceré konverzie protestantov, židov i moslimov na katolícku vieru. Podľa niektorých prameňov počet pútnikov prekročil 700-tisíc. Všetky štyri sväté brány boli zatvorené v noci na Vianoce 1650.

Jubilejný rok 1675. Od osláv predchádzajúceho jubilea sa politická i duchovná situácia v Európe zmenila. Nad Európou visela hrozba, ktorú predstavovali Turci. I v Cirkvi boli obavy z viacerých problémov a jedným z nich bol jansenizmus (radikálne chápanie nábožnosti). V bazilike sv. Petra otvoril Svätú bránu osemdesiatpäťročný pápež Klement X. dňa 24.decembra 1674 za slávnostného vyzváňania zvonov a ohlušujúcej kanonády z Anjelského hradu. Obradu otvorenia sa zúčastnilo viacero významných osobností. Mimoriadne významnou udalosťou tohto jubilea bolo umožnenie rehoľníkom, ktorí opustili svoj rád, znovu doň vstúpiť bez trestu. Tiež nechýbali viaceré obrátenia. Historické kroniky uvádzajú, že do Ríma prišlo viac než 1,400.000 pútnikov. Sväté brány sa zatvorili 24.decembra 1675. V nasledujúcom roku zomrel pápež Klement X. a s jeho odchodom sa zavŕšilo „barokové“ storočie.

Jubilejný rok 1700. Osemnásťte storočie bolo storočím hlbokej a všeobecnej premeny. Čoraz viac prenikal sekularizmus, Cirkev bola konfrontovaná s osvietenectvom,.. Toto ovplyvnilo aj oslavy svätých rokov – neboli také veľkolepé a tiež počet pútnikov sa zmenšoval. Aby jubileum bola riadne zorganizované, tak už v máji 1698 pápež Inocent XII. pozval pútnikov do Ríma. V novembri 1699 pápež vážne ochorel a nebol schopný vykonať otvorenie svätej brány. Svätú bránu v Bazilike sv. Petra otvoril na Vianoce kardinál Emmanuel Théodose Buillon. Opäť na slávnostnom obrade nechýbali viaceré významné osobnosti. 27.septembra 1700 pápež Inocent XII. zomrel a po dvoch mesiacoch (23.novembra) bol zvolený Klement XI. (láskavá povaha, bezúhonný život). Po prvýkrát v dejinách Cirkvi neukončil jubilejný rok ten istý pápež, ktorý ho inicioval. Nepriaznivé skutočnosti neoslabili dramatický príliv pútnikov túžiacich po mieri a milosrdenstve. Jubilejný rok bol ukončený na Vianoce 1700.

Jubilejný rok 1725. Bol vyhlásený mesiac po zvolení Benedikta XIII. na sviatok sv. Petra a Pavla 29.júna 1724. Pápež sa osobne postaral o duchovnú i materiálnu prípravu jubilea. Chcel, aby sa tento jubilejný rok niesol v maximálnej striedmosti a prísnej

situácia v Európe sa upokojí a do jubilea sa zapojí značný počet pútnikov zo všetkých národov. Chcel, aby tento svätý rok bol horlivým a úprimným vyznaním viery. Svätú bránu v Bazilike sv. Petra otvoril sám pápež 24. decembra 1749, kým v ostatných bazilikách, ako obvykle, boli pápežom poverení kardináli. Počet pútnikov v tomto roku dosiahol milión. Obrad zatvárania svätej brány sa konal 25. decembra 1750 a v tento deň vydal pápež bulu, ktorou rozšíril jubilejný odpustok na rok 1751 pre celý katolícky svet. Výhody sa týkali hlavne tých, pre ktorých bolo fyzicky nemožné dostať sa do Ríma.

Jubilejný rok 1775. Bol vyhlásený 12. mája 1774 (sviatok Nanebovstúpenia Pána) pápežom Klementom XIV. Pápež však 22. septembra 1774 zomrel a jeho nástupcu Pia VI. zvolili kardináli až 15. februára 1775. 26. februára nový pápež osobne otvoril Svätú bránu Baziliky sv. Petra. Príliv pútnikov do Ríma bol malý. Kronikári hovoria o približne 300-tisíc osobách. Jedna kuriozita si zaslúži pozornosť – 30. novembra 1775,

pri príležitosti slávnostného príchodu Pia VI. do Lateránskej baziliky, sa konali mnohé slávnosti a zo všetkých fontán Ríma namiesto vody tieklo víno. Najväčšie pokorenie svojho pontifikátu utrpel Pius VI. po Francúzskej revolúcii, ktorej dôsledky ovplyvnili život Cirkvi nielen vo Francúzsku. Parížske direktorium obsadilo 15. februára 1798 Rím a vyhlásilo republiku. Pápeža zajali a vzali do Francúzska. 28. augusta 1799 zomrel vo Valencii. Pápeža volali „Pius šiesty a posledný“. Napoleon pápežovi dokonca vystrojil občiansky pohreb. V roku 1802 jeho telo preniesli do Baziliky sv. Petra. Jeho pontifikát (24 ½ roka) patrí k jedným z najdlhších.

Jubilejný rok 1825. V roku 1800 sa nemohol sláviť jubilejný rok pre tragické pomery, ktoré vládli v celej Európe a poznačili aj pápežský štát. V marci

disciplíne. Kládol dôraz na duchovný aspekt spojený s modlitbou a odpustkami. V tomto duchu viedol celý svoj pontifikát. Počas tohto jubilejného roka zvolal pápež do Lateránu koncil rímskej provincie, kde boli vydané početné dôležité smernice. Podľa vtedajších kroník bol príliv pútnikov do Ríma značný, no celkovo bol počet pútnikov nižší ako v predchádzajúcich rokoch. Medzi pútnikmi boli i viacerí významní hodnostári.

Jubilejný rok 1750. Pápež Benedikt IV. bol zvolený za pápeža roku 1740 po veľmi dlhom konkláve. Mal jasný pohľad na cirkevné problémy a bol nepochybne vynikajúcou osobnosťou. Pápež sa venoval príprave svätého roka už od roku 1748 s nádejou, že politická

situácia v Európe sa upokojí a do jubilea sa zapojí značný počet pútnikov zo všetkých národov. Chcel, aby tento svätý rok bol horlivým a úprimným vyznaním viery. Svätú bránu v Bazilike sv. Petra otvoril sám pápež 24. decembra 1749, kým v ostatných bazilikách, ako obvykle, boli pápežom poverení kardináli. Počet pútnikov v tomto roku dosiahol milión. Obrad zatvárania svätej brány sa konal 25. decembra 1750 a v tento deň vydal pápež bulu, ktorou rozšíril jubilejný odpustok na rok 1751 pre celý katolícky svet. Výhody sa týkali hlavne tých, pre ktorých bolo fyzicky nemožné dostať sa do Ríma.

30. novembra 1775, pri príležitosti slávnostného príchodu Pia VI. do Lateránskej baziliky, sa konali mnohé slávnosti a zo všetkých fontán Ríma namiesto vody tieklo víno. Najväčšie pokorenie svojho pontifikátu utrpel Pius VI. po Francúzskej revolúcii, ktorej dôsledky ovplyvnili život Cirkvi nielen vo Francúzsku.

Parížske direktorium obsadilo 15. februára 1798 Rím a vyhlásilo republiku. Pápeža zajali a vzali do Francúzska. 28. augusta 1799 zomrel vo Valencii. Pápeža volali „Pius šiesty a posledný“. Napoleon pápežovi dokonca vystrojil občiansky pohreb. V roku 1802 jeho telo preniesli do Baziliky sv. Petra. Jeho pontifikát (24 ½ roka) patrí k jedným z najdlhších.

Jubilejný rok 1825. V roku 1800 sa nemohol sláviť jubilejný rok pre tragické pomery, ktoré vládli v celej Európe a poznačili aj pápežský štát. V marci 1800 bol zvolený za pápeža Pius VII. Podľa historikov bol „tolerantný a reformne ladený“. Jeho pontifikát bol poznačený mocenskými prejavmi Napoleona a pápež musel byť určitý čas vo vyhnanstve v Savone a neskôr vo Francúzsku. Skutočnosť, že Napoleona postihol

cirkevným trestom – exkomunikáciou – zatiaľ čo všetky vlády kontinentu pred ním kapitulovali, prinieslo pápežstvu veľkú prestíž. Zomrel 20. júla 1823. Jeho nástupca, pápež Lev XII. vyhlásil v máji 1824 svätý rok 1825. Situácia v Ríme vzhľadom na nepriazeň doby nebola najlepšia a tak boli i mnohé námietky voči tomuto jubilejnému roku. Lev XII. v duchu tradícií v predvečer Vianoc 1824 otvoril Svätú bránu v Bazilike sv. Petra a kardináli vykonali ten istý ceremoniál v ostatných bazilikách (namiesto Baziliky sv. Pavla za hradbami – ktorá bola zničená požiarom – sa obrad konal v Chráme Santa Maria in Trastevere). Pútnikov nebolo veľmi veľa, aj keď prišli zo všetkých kútov sveta (asi 380-tisíc). Sväté brány sa zatvorili na Vianoce 1825, pápež však rozhodol predĺžiť možnosť získať plnomocné odpustky v celom katolíckom svete počas ďalších šesť mesiacov.

Jubilejný rok 1875.

V roku 1846 bol zvolený za pápeža Pius IX., ktorého predchádzala povest' jeho zmyslu pre reformy. No počas nepokojov na Apeninskom polostrove pápež v preob- lečení utiecť (1848) do Neapolského

V Ríme národné zhromaždenie vyhlásilo pápeža ako hlavu štátu za zosadeného a 9. februára 1849 bola vyhlásená republika. Pápež sa 12. apríla 1850 vrátil do Ríma, no v dôsledku udalostí, ktoré pripomínali komplikovaný rok 1800, nevyhlásil ani jubileum. No bol to ten istý pápež Pius IX., ktorý potom vyhlásil Svätý rok 1875 a otvoril ho 24. decembra 1874. Obrad otvárania svätej brány v štyroch bazilikách bol neverejný, konal sa len za účasti prelátov a správcov rímskych farností. Ešte predtým – po tom ako Rím bol 20. septembra 1870 vyhlásený za hlavné mesto Talianska – utiahol sa pápež do Città Leonina a vyhlásil sa za „vatikánskeho väzňa“. Počet pútnikov do Ríma počas jubilea bol skromný a nezaznamenali sa žiadne veľké púte.

rove musel (24. novembra) kráľovstva.

spracoval JV

Sakrálne architektonické prvky, devocionálne a symboly vo filatelii (encyklopedický cyklus) 26. časť

V úvode dnešného príspevku si niekoľkými vetami zadefinujeme pojem symbol:

- je znak, ktorý splynul so svojim významom do vnútornej jednoty
- je taký objekt, ktorý zastupuje či reprezentuje niečo iné na základe istej podobnosti, asociácie, alebo čisto len dohody
- je prostriedok, pri ktorom sa konkrétny predmet, jav alebo pojem používa na vyjadrenie hlbšieho abstraktného významu
- je niečo konkrétne, čo sa všeobecne uznáva za znak istej abstraktnej hodnoty
- je predmet vyjadrujúci príslušnosť k niečomu
- je znak, ktorý predstavuje všeobecnejší pojem
- je znamenie s hlbším alebo skrytým významom
- je obvykle vizuálny znak, ktorý odkazuje na určitý konvenčný alebo tradičný význam

S mnohými symbolmi sa stretávame aj v liturgii. Pozrieme sa na tie najzákladnejšie s ktorými sa stretávame najmä pri svätej omši.

Klasy, obilie, chlieb (104)

Chlieb ako najzákladnejšia potrava je výsledkom práce ľudských rúk a daru zeme. Pozostáva z mnohých vypestovaných zrn. Kým sa dostane ako finálny produkt na

stôl prejde rukami poľnohospodára, mlynára, pekára, prepravcu, obchodníka. Svoju nezastupiteľnú úlohu tu plní aj pôda, voda, slnko, vzduch, vietor, včely, hmyz. Vo Svätom písme sa pojmy klasy, obilie a chlieb vyskytujú pomerne často v súvislosti s prá-

cou, živobytím i obetami „...v pote tváre budeš jesť svoj chlieb...“ (Gn 3, 19), „...na stôl budeš stále klásť predô mňa predkladané chleby...“ (Ex 25, 30). V Novom zákone sa stávajú dôležitým prvkom podobenstiev o Božom kráľovstve „...s Božím kráľovstvom je to tak, ako keď človek hodí semeno do zeme... zem sama od seba prináša úrodu: najprv steblo, potom klas a napokon plné zrno v klase...“ (Mk 4, 26-28) a o pravom chlebe z neba, ktorým je vlastné Ježišovo telo „...ja som živý chlieb, ktorý zostúpil z neba. Kto bude jesť z tohto chleba, bude žiť naveky. A chlieb, ktorý ja dám, je moje telo za život sveta...“ (Jn 6, 51).

Vinica (vinohrad), vinič, hrozno, víno (105)

Podobne ako chlieb a zrno sa v Svätom písme často vyskytuje aj vinica, vinič, hrozno a víno. Tiež sa stali symbolmi darov zeme a práce ľudských rúk. Pokým chlieb predstavuje tuhú zložku potravy, víno ako nápoj predstavuje tekutú zložku potravy a tak sa vzájomne dopĺňajú.

Viničom vysadené plošné celky – vinice sú symbolom majetku, prosperity, dedičstva a bohatstva. Vinič ako popínavá rastlina s mnohými výhonkami je symbolom životaschopnosti a jednoty.

Hrozno ako plod viniča a potravinová zložka patrí k najzdravším druhom ovocia. Má antioxidantné a protizápalové účinky, obsahuje veľa vitamínov a minerálov, preto sa stalo symbolom zdravia, vitality a dlhovekosti. Z hrozna (vylisovanej hroznovej šťavy) sa vyrába víno. Víno ako alkoholický nápoj symbolizuje

blahobyť, hojnosť, oslavu, veselosť „...víno obveseľuje srdce človeka...“ (Ž 104, 15), „...víno rozveseľuje život...“ (Kaz 10, 19). Prílišná a nezriadená konzumácia silného vína ako opojného nápoja sa však neodporúča „...nepi víno až po opilosť a nech ťa nesprevádza opilosť na tvojej ceste...“ (Tob 4, 15). Pre dobrú náladu sa odporúča piť víno zriedené s vodou „...víno miešané s vodou je nielen príjemné, ale zvyšuje aj radostnú náladu...“ (2 Mach 15, 40). V starozákonných náboženských obradoch sa používalo víno ako jeden z darov potravinovej obety „...ku každému baránkovi sa pridá aj nápojová obeta, štvrtina hinu vína. Nápojovú obetu prinesieš Pánovi vo svätyni...“ (Num 28, 7). V Novom zákone symbolizuje vinica nebeské kráľovstvo s Božím ľudom a je obsahom viacerých podobenstiev „...nebeské kráľovstvo sa podobá hospodárovi, ktorý vyšiel skoro ráno najať robotníkov do svojej vinice...“ (Mt 20, 1), vinič Ježiša Krista „...ja som vinič, vy ste ratolesti...“ (Jn 5, 5).

Eucharistické symboly a Eucharistia (106)

Väčšina zmienok o chlebe a víne naprieč celým Svätým písmom smerujú v konečnom dôsledku k Eucharistii. Okrem už vyššie spomínaných citátov môžeme ďalej upriamiť pozornosť ešte na obetu kňaza Melchizedecha (porov. Gn 14, 18), význam nekvasených chlebov pri východe z Egypta (porov. Ex 12, 8), mannu na púšti (porov. Ex 16, 1-36), zázračné rozmnoženie chlebov (porov. Mt 14, 13-21 a Mt 15, 32-39), zázrak v Káne (porov. Jn 2, 1-12), predpoveď o eucharistickom chlebe (porov. Jn 6, 22-58).

Nový a definitívny zmysel chlebu a kalichu (vínu) dal Ježiš pri Poslednej večeri keď ich slovami premenenia premenil na svoje vlastné Telo a Krv (porov. Lk 22, 7-20). Symboly a obetné dary v podobe chleba (hostie) a vína sa stali skutočným Telom a Krvou Pána Ježiša – Eucharistiou. Toto sa ako pamiatka a nekrvavá obeta sprítomňuje dodnes pri každej svätej omši po celom svete ako centrálny bod života Cirkvi.

Voda (107)

Pri predchádzajúcej položke sme naznačili tekutú zložku potravy. Základom každej tekutej potravy je voda. Aj vyššie spomínané víno obsahuje viac ako 80% vody. Ľudské telo obsahuje 70% vody. Voda patrí medzi najzákladnejšie a najpotrebnejšie veci pre život. Symbolizuje čistotu, sviežosť a očisťovanie od hriechov. Používa sa ako nevyhnutná látka pri udeľovaní krstu. Svätá voda, požehnaná napríklad na sviatok Zjavenia Pána (6. januára), sa používa počas celého liturgického roka na kropenie veriacich pri niektorých významnejších bohoslužbách, pri žehnaniach príbytkov, rôznych predmetov a devocionálií. Taktiež sa nalieva do sväteničiek pri vstupe do kostolov, alebo aj do sväteničiek umiestnených v domácnostiach.

Soľ (108)

V Starom zákone bola soľ nevyhnutnou súčasťou potravinových obiet. Nazývali ju aj soľou zmluvy, pretože sa používala pri uzatváraní zmlúv. Vychádzalo sa z toho, že sa pri týchto aktoch jedla soľ s chlebom, čo naznačovalo a podporovalo vzájomný priateľský vzťah (porov. Lv 2, 13 spolu s vysvetľujúcimi textami). Dodnes tento zvyk pretrváva aj v našich podmienkach, keď sa hostia vítajú chlebom a soľou. Soľ má aj ozdravné a konzervačné účinky. Prorok Elizeus v mene Pána uzdravil zlú vodu tým že vysypal do jej prameňa soľ (porov. 2Kr 2, 20-22). Soli sa pripisujú aj negatívne účinky. Jej nadmerné používanie a výskyt spôsobuje pustotu a neúrodu (porov. Sdc 9, 45 spolu s vysvetľujúcim textom, tiež Ez 47, 11). Vo viacerých iných textoch, ale najmä v Novom zákone, sa používa soľ ako prirovnanie „*Vy ste soľ zeme. Ak soľ stratí chuť, čím ju osolia*“. (Mt 5, 13 a podobne Mk 9, 50 a Lk 14, 34). Alebo „*Vaša reč nech je vždy milá, soľou korenená...*“ (Kol 4, 6). Konzervačné, ozdravné a symbolické účinky soli sa prejavujú aj v liturgii. Soľ sa pridáva do svätej vody aby ju udržiavala zdravou a čistou. Má nám to pripomínať že s Ježišom sa náš život neskazí a nadobudne tú správnu chuť.

Olej (109)

Olej je znamením a symbolom sily. V liturgii sa používa pri krste, birmovaní, sviatosti pomazania chorých, pri svätení kňazov, oltárov a kostolov. Ide prevažne o olivový olej ako produkt dosiahnutý lisovaním plodov olivovníka. Ako náhrada sa môžu používať aj iné čisté rastlinné oleje. Oleje svätí biskup v katedrále na Zelený štvrtok počas omše zvanej Missa Chrismatis.

Svetlo (110)

Čo je to svetlo? Aké je svetlo? Dá sa vidieť svetlo? Takéto a podobné otázky si môžeme predstaviť v súvislosti s daným pojmom. Odborne sa svetlo definuje ako viditeľné elektromagnetické žiarenie umožňujúce vnímanie zrakom. Svetlom, jeho vlastnosťami a interakciou s rôznymi materiálmi sa zaoberá veda – optika. Pri zrakovom vnímaní si neuvedomujeme samotné svetlo ale všetko ostatné ním osvetlené. Opakom svetla je tma, ktorá podľa odborných teórií vlastne ani neexistuje, je to iba neprítomnosť svetla. Svetlo si skôr dokážeme predstaviť a vnímať prostredníctvom jeho zdrojov – Slnko, oheň, sviečka, lampa... Na celom svete sa svetlo vníma ako symbol božskosti a duchovný prvok, ktorý mení chaos temnoty a zla na poznanie pravdy a dobra. Vo Svätom písme sa so svetlom stretávame už v prvých veršoch „Na počiatku stvoril Boh nebo a zem. Zem však bola pustá a prázdna, tma bola nad priepasťou a Duch Boží sa vznášal nad vodami. Tu povedal Boh: «Bud' svetlo!» a bolo svetlo“ (Gn 1, 1-3). Od tejto chvíle nadobúda svetlo okrem skutočného

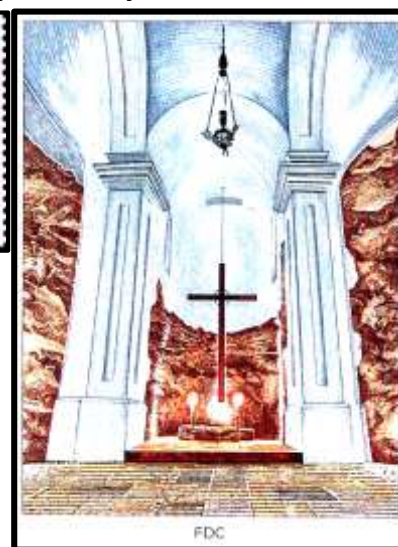

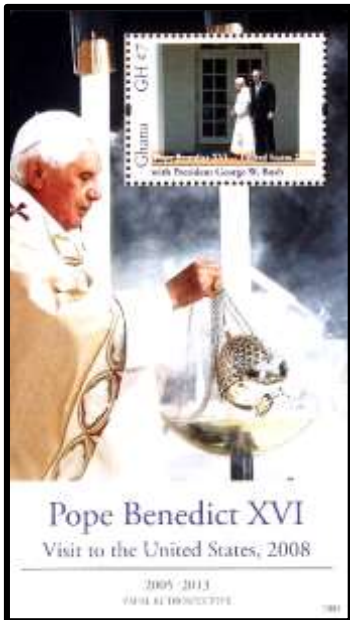
aj symbolický charakter, ktorý sa potom tiahne ďalšími biblickými textami, najmä však s predpoveďami a osobou Ježiša Krista a jeho učením. Niekoľko náhodne vybraných príkladov: „Vstaň, zasvieť, veď prišlo tvoje svetlo a sláva Pánova sa zaskvela nad tebou“ (Iz 60, 1); „Tvoje slovo je svetlo pre moje nohy a pochodeň na mojich chodníkoch“ (Ž 119, 105); „On odhaľuje hlboké a skryté veci, vie, čo je vo tme, a svetlo s ním býva“ (Dan 2, 22); „Nik nezažne lampu a neprikryje ju nádobou, ani ju nepostaví pod posteľ, ale postaví ju na svietnik, aby tí, o vchádzajú, videli svetlo“ (Lk 8, 16); „Ja som svetlo sveta. Kto mňa nasleduje, nebude chodiť vo tmách, ale bude mať svetlo života“ (Jn 8, 12); „Ustanovil som ťa za svetlo pohanom, aby si bol spásou až do končín zeme“ (Sk 13, 47) a mohli by sme pokračovať ďalej. V kresťanskej liturgii má svetlo významné miesto. Obradom svetla sa začína veľkonočné slávenie, kde sa pripomína, že zmŕtvychvstalý Kristus je pre každého z nás svetlom, oslobodzujúcim od tmy a hriechu. Symbolom tohto svetla sa stáva veľkonočná svieca – paškál. Začína sa pri významnejších bohoslužbách

a pri vysluhovaní niektorých sviatostí, aby nám celý rok pripomínala svetlo viery. V podobnom význame sa používajú aj ostatné sviece

(krstná, hromničná, na oltároch, na hrobch, pri procesiách a pod.). V kostoloch a kaplnkách s uloženou Najsvätejšou oltárnou sviatosťou sa používa takzvané večné svetlo – lampa s trvalým svetlom na označenie miesta Ježišovej prítomnosti v Eucharistii vo svätostánku. Vo vianočnom období máme možnosť zažiť roznášanie a uchovávanie betlehemskeho svetla každoročne odpáleného z plamienka v mieste Ježišovho narodenia Betleheme.

Dym (111)

Kadidlo ako liturgickú nádobu na spaľovanie vonnej živice sme si už predstavili v minulej časti. Liturgickým symbolom však nie je nádoba, ani živica, ale dym. Dym vnímame predovšetkým zrakom a jeho vôňu aj čuchom. Stúpajúci a voňavý dym je symbolom modlitby, oslavy, poklony, obety, očisty, vyjadruje pokoru a odovzdanie sa do Božej vôle. Počas liturgických slávení sa dymom okiada vystavená Oltárna sviatosť, oltár, kríž, obetné dary, obrazy svätých, sviece, chrám ako celok, celebrant i veriaci ľud. Môže sa použiť aj na okiadať domácností počas požehňávania príbytkov, tiež na okiadať iných požehňávaných vecí a predmetov (jedál, nápojov, polí, úrody, devocionálií a pod.).

Ratolesť (112)

Palmové a olivové ratolesti (listy, vetvy) sú všeobecným a vo svete rozšíreným symbolom víťazstva a mieru. V náboženskom živote symbolizujú večný život respektíve nový život v Kristovi po jeho vzkriesení. V Starom zákone priniesla holubica Noemovi do korábu čerstvú olivovú ratolesť, z čoho Noe usúdil, že opadli vody potopy (porov. Gn 8, 11-12). Prorok Izaiáš prirovnal budúceho Mesiáša k vypučanej ratolesti z koreňa Jesseho (porov. Iz 11, 1). V Novom zákone používa Pán Ježiš ratolesť figovníka ako poučenie v eschatologickej reči o svojom druhom príchode (porov. Mt 24, 32). V evanjeliu svätého Jána sa Ježiš prirovnáva k viniču a ľudí k napojeným ratolestiam (porov. Jn 15, 1-11). Iné evanjeliové state hovoria o slávnostnom vstupe Ježiša do Jeruzalema, kde ho zástupy vítajú zelenými ratolesťami (porov. Mt 21, 8; Mk 11, 8; Jn 12, 13). Táto udalosť sa slávi a liturgicky pripomína na Palmovú nedeľu. V rámci vstupných obradov kňaz modlitbou a pokropením svätenou vodou posväť ratolesti, ktoré potom veriaci ľud nesie pri procesii. Po skončení obradov a svätej omše si ľudia odnášajú ratolesti domov. V našich zemepisných podmienkach používame ako ratolesti bahniatka – vrbové prútiky s jahňadami (strapcovitými súkvetiami).

Popol (113)

Popol je symbolom kajúcnosti a pominuteľnosti. Veriaci prijímajú popolec v rámci liturgie Popolcovej stredy a tak vstupujú do obdobia pôstu, časového úseku určeného na očistenie duše, ktorý má byť vyplnený pokáním zameraným na oslobodenie od hriechov a celkovým vnútorným obrátením. Popol na tento obrad sa získava spálením prebytočných ratolestí z minuloročnej liturgie Palmovej nedele.

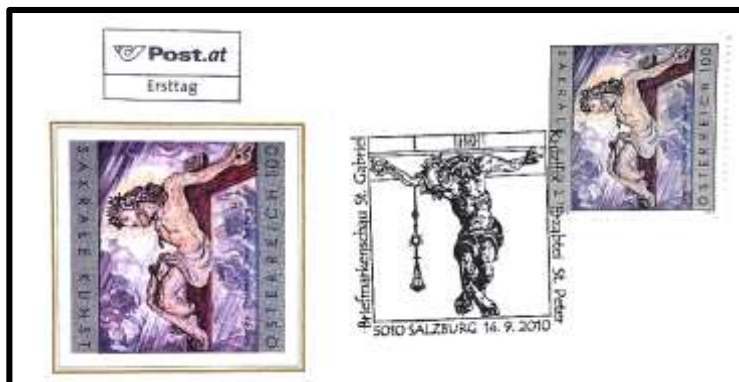
Lubomír Kalavský

17. Pluralita kríža – Korpus Christi (Telo Kristovo)

V doterajších častiach sme sa venovali krížu viac-menej ako samostatnému prvku a symbolu. Pri tom všetkom nám nemôže uniknúť pravá podstata, ktorá krížu dáva ten najhlbší zmysel. Je to telesná obeta vykonaná Spasiteľom Ježišom Kristom. Tým že sa za naše hriechy a všetky nepravosti sveta nechal pribiť a usmrtiť na dreve kríža, splnil vôľu Otca, ktorý ho poslal v zmysle presného Božieho plánu. Kríž sám osebe nie je ničím

iba potupným nástrojom mučenia, avšak spolu s telom Spasiteľa nadobúda novú dimenziu na základ všeobecnej vykupiteľskej lásky, zameranej na vyslobodenie človeka z otroctva hriechu. Zobrazenie alebo iné sprístupnenie scény ukrižovania (či už slovom alebo obrazom) nie je jednoduché a nikdy nevystihne u poslucháča či pozorovateľa skutočný rozmer utrpenia, nakoľko ho sám v takej podobe nikdy neprežil. Poďme sa spolu podívať na niektoré detaily Kristovho tela na kríži, ako ich interpretujú autori, aby nám pod rôznymi uhlami pohľadu čo najvernejšie sprostredkovali túto tajomnú dejinnú udalosť.

Celková poloha tela – pri celkovej polohe tela Ukrižovaného si všímame jeho súmernosť respektíve nesúmernosť vzhľadom na polohu krížových ramien, zvlášť zvislého ramena. Hlavnými ukazovateľmi pre posúdenie súmernosti sú najmä hlava, trup a dolné končatiny. Niektoré korpusy sú koncipované

idealisticky t. j. ako **súmerné** s rovnými líniami rozpaženého tela, so vzpriamenou hlavou a pokojnými črtami tváre. Početné sú **mierne nesúmerné** korpusy. Ich miernu nesúmernosť spôsobuje naklonená poloha hlavy, zvislý trup, mierne do jednej strany zošikmené stehná, mierne do druhej strany zošikmené lýtka ako následok mierne pokrčených kolien. Autori, ktorí chcú vyjadriť dramatickosť a drastickosť udalosti siahajú po expresionistických umeleckých štýloch. Prejavuje sa to najmä zobrazovaním veľmi **nesúmerných** (pokrivených) korpusov s ovisnutou hlavou, dopredu ohnutým trupom, neprirodzene pokrivenými končatinami.

Poloha rúk – najčastejšie je ukrižovanie Krista zobrazené so šikmo rozpaženými rukami. Dlane sú pribité k vodorovnému ramenu a telo pod svojou vlastnou váhou klesá nižšie takže spolu s trupom a nohami vytvára písmeno Y (ypsilon). Na šikmom (ypsilonovom) kríži ruky kopírujú šikmý tvar ramien. Niektoré ruky korpusov sú vo vodorovnej polohe, keď kopírujú vodorovnú polohu ramena. Ide o neprirodzenú polohu, ktorá by v skutočnosti bola dodržaná len pri použití podložky pod chodidlami nôh. Zriedkavo sa vyskytuje aj zvislá (alebo takmer zvislá) poloha rúk, keď telo pod vlastnou váhou veľmi klesne. V tomto prípade ruky s hornou časťou trupu vytvárajú tvar písmena U.

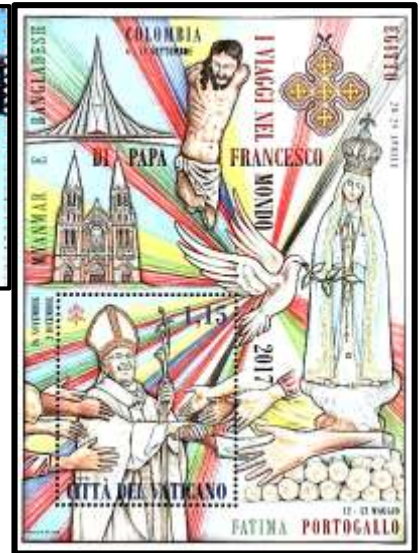
Volto santo – väčšina korpusov na kríži predstavuje nahého Krista zahaleného len bedrovým rúškom. Existuje však výjav, na ktorom je ukrižovaný Ježiš odetý v dlhej tunike. Toto stvárnenie dostalo špecifický názov ako Volto santo (Svätá tvár). Pôvod tejto zvláštnosti sa viaže k mestu Lucca v Taliansku a tamojším viacerým legendám. Jedna

z nich hovorí že dielo vytvoril Ježišov tajný učeník Nikodém, ktorý bol prítomný pri snímaní tela Pána Ježiša z kríža. Úcta k Svätej tvári sa minulosti rozšírila po celej Európe, čo malo za následok rozmnožovanie výtvarných diel Volto santo. Na Slovensku nachádzame ukrižovaného úplne odetého Krista vo freskovej tvorbe ranogotického kostola v Poníkoch, pôvodne katolíckom chráme v Štítniku (teraz patrí Evanjelickej cirkvi), kostole sv. Egídia v Poprade a v kaštieľskej kaplnke v Šarišských Michaľanoch. Na ilustračnom hárčeku je drevený kríž z 12.storočia s názvom Majestat Batllo nachádzajúci sa v múzeu v Barcelone.

Korpus bez kríža – nie často, ale stretávame sa aj

s korpismi Krista, ktorého poloha zodpovedá ukrižovaniu, avšak samotný nástroj mučenia (kríž) chýba. Môže ísť o zámer umelca o netradičné spracovanie tejto témy alebo o neúmyselnú deštrukciu spôsobenú rôznymi príčinami.

Torzo – odborný termín pre neúplne zachované dielo (objekt). V sochárstve znamená buď nedokončené dielo alebo nejakú časť (zlomok) diela. Pri použití s ľudským telom ide o prípad znázornenia tela (trupu) bez končatín. Aj tu môže ísť o zámer autora ale častejšie o následok úmyselného alebo neúmyselného poškodenia.

Lubomír Kaľavský

Svätý František z Assisi – Pieseň brata Slnka

V roku 2025 si pripomíname 800 rokov od vzniku Piesne brata Slnka, ktorej autorom je sv. František z Assisi. Slová tejto básne poznáme vďaka služobníkovi Božiemu Tomášovi z Celana, žiaka sv. Františka. Pápež Gregor IX. ho poveril spísaním hagiografie, t.j. životných činov sv. Františka. Je autorom legend o sv. Františkovi, ktoré obsahujú spomienky spolubratov sv. Františka a legendy o svätej Kláre.

Báseň Pieseň brata Slnka vznikla krátko po zážitku na vrchu La Verna, keď v polovici septembra 1224 František počas modlitby dostáva od ukrižovaného Pána v podobe serafína stigmaty, čiže rany Kristovho umučenia. Leto 1225 strávi v San Damiano blízko Kláry, ktorá ho ošetruje a pokúša sa mu zmierniť bolesti.

Tu v San Damiano roku 1206, keď sa modlil v polorozpadnutom kostolíku sv. Damiána a Kozmu, prehovoril k nemu Kristus Pán z kríža: „chod' a oprav môj dom, ktorému ako vidíš hrozí skaza“. František a jeho prví nasledovníci zreštaurovali kostolík a tu roku 1207 začalo svoju cestu františkánske duchovné hnutie. Neskôr, roku 1212, František poskytol kostolík a malý kláštor Kláre a jej duchovným spolusestrám klariskám.

V Klárinej opatere a uprostred spolubratov trpí a je šťastný. Túžil trpieť s Kristom a byť mu podobný. K fyzickým bolestiam sa pridáva vážna choroba očí a žalúdka. Františkove bolesti očí sa zhoršujú a neznesie ani svetlo slnka a ohňa. Svätec zisťuje, že

aj v tých najťažších chvíľach života patríme Bohu, že aj uprostred hrozného utrpenia je s ním Boh. Napĺňa ho radosť a vďačnosť a z nich povstáva jeho poetická **Pieseň brata Slnka**:

Najvyšší, všemohúci, dobrý Pane,
tebe patria chvály, sláva i česť a každé dobrorečenie,
len tebe patria, Najvyšší;
a nijaký človek nie je hoden vysloviť tvoje meno.

Buď pochválený, môj Pane, so všetkým svojim tvorstvom,
najmä s pánom bratom Slnkom,
ktorý je dňom a skrze neho nám dávaš svetlo.
A on je krásny a žiari veľkým jasom;
o tebe, Najvyšší, je nám znamením.

Buď pochválený, môj Pane, za sestru lunu a hviezdy;
na nebi si ich utvoril jasné, vzácne a krásne.

Buď pochválený, môj Pane, za brata vietor,
za vzduch i mračná, za jasnú oblohu i každé počasie,
čím dávaš svojim tvorom obživu.

Buď pochválený, môj Pane, za sestru vodu,
ktorá je veľmi užitočná, pokorná, vzácna a čistá.

Buď pochválený, môj Pane, za brata oheň,
ktorým osvetľuješ noc.
A on je krásny, veselý i silný a mocný.

Buď pochválený, môj Pane, za sestru našu matku Zem,
ktorá nás živí a stará sa o nás
a vydáva rozličné plody s farebnými kvetmi i trávou.

Buď pochválený, môj Pane, za tých, čo odpúšťajú
pre tvoju lásku a znášajú slabosť a trápenie.
Blahoslavení, tí, čo to pokorne znášajú,
lebo ty, Najvyšší, ich budeš korunovať.

Svätý František pozýva všetky tvory i kozmické živly vytvoriť bratský svet, spoločne oslavovať, chváliť a dobrorečiť Stvoriteľa vesmíru. Napriek neuveriteľným bolestiam túžil prinášať pokoj a dobro medzi ľuďmi. Túžil zmieriť assiského biskupa a starostu, ktorí boli v ostrom spore. Poslal bratov, aby im na verejnom zhromaždení zaspievali Pieseň brata Slnka. Biskup a starosta si vzájomne odpustili a zmierili sa.

Pieseň brata Slnka nevznikla naraz. Svätý František pridal slohu o sestre smrti, keď sa dozvedel, že sa blíži.

Buď pochválený, môj Pane, za sestru telesnú smrť,
ktorej žiaden živý človek nemôže uniknúť.
Beda tým, čo zomierajú v smrteľných hriechoch;
blažení, ktorých nájde v tvojej najsvätejšej vôli,
bo druhá smrť im neublíži.

Chváľte môjho Pána a dobrorečte mu,
ďakujte mu a slúžte s veľkou pokorou!

Pieseň brata Slnka, nazývaná aj Chválospev stvorenstva (Cantico delle Creature) sa považuje za najstarší básnický text v talianskej literatúre, ktorého autor je známy. Je to klenot nielen svetovej poézie, ale aj viery, nádeje a lásky k Bohu. Text bol doplnený nápevom, melódiou, ktorú zložil sám František, Žiaľ sa nedochovala.

Svätý František z Assisi zomrel obklopený bratmi v noci z 3. na 4. októbra roku 1226 v Porciunkule, pri malom kostolíku Panny Márie Anjelskej, kde mal Františkánsky rád svoje sídlo. František si vybral Porciunkulu za miesto svojho tranzitu, prechodu k Bohu. Dnes nad miestom jeho smrti stojí monumentálna Bazilika Panny Márie Anjelskej, ktorá prikryla starý kostolík a celé okolie.

V roku 1228, len dva roky po smrti sv. Franiška, ho pápež Gregor IX. vyhlásil v Assisi za svätého. Zároveň pápež požehnal základný kameň dvojposchodovej Baziliky svätého Františka v Assisi, aby veľký svätec mal vhodné miesto na hrobku a prejavy úcty na celé stáročia.

Katarína Vydrová

Inaugurácia v Spišskom Štvrtku

V piatok 30. mája 2025 predpoludním sme sa vybrali na cestu do Spišského Štvrtku. O 14.00 hod. tam bola inaugurovaná poštová známka z emisie „Krásy našej vlasti“. Nakoľko sme prišli v čase obeda, tak ešte sme v miestnej reštaurácii stihli si dať aj chutný obed a potom už rýchlo do kultúrneho domu. Tu už okrem domácich boli i prví filatelisti z Košíc, zo Žiliny a prichádzali i z Kežmarku, Popradu, ... Privítanie, pár slov, ... a už otvorili i poštovú prepážku – takže nákup potrebného materiálu, opečiatkovanie i zaslanie.

Celá slávnosť začala vyhlásením ankety o najkrajšiu poštovú známku roka 2024. A tiež ocenením niektorých filatelistov (čestné odznaky ZSF). To moderoval p. Šajgalík a tiež predseda ZSF p. Lazar. Potom už starosta obce predstavil históriu i súčasný život v obci. Zo Spišského múzea predstavili gotickú kaplnku, ktorá je ústredným motívom známky. Pani Natália Ferdová (nová riaditeľka POFISu) predstavila známku po poštovej stránke a tiež i autor známky p. Činovský povedal niečo o jej realizácii. Znáмка bola inaugurovaná aktom vypustenia poštových holubov. Celý program spestrel tanečnými vystúpeniami deti z miestnej školy. Potom malé občerstvenie a hlavne užitočné rozhovory. A potom sme sa premiestnili do kostola sv. Ladislava, ktorého súčasťou je gotická kaplnka, kde sme dostali veľmi zaujímavú prednášku o kaplnke a samozrejme, že sme si i detailne prezreli všetky pozoruhodnosti. Cestou k autu nám ešte pán starosta kúpil i „super“ zmrzlinu. Bol to ozaj príjemný deň strávený nielen s filatelistami. Cesta domov už potom ubehla veľmi rýchlo.

Novinky Slovenskej pošty – kresťanská tematika

11.4.2025: Technické pamiatky: Bratislavský propeler

- nominálna hodnota: 3,20€
- autor výtvarného návrhu: akad. mal. Marián Komáček
- tlačiareň: Tiskárna Hradištko, s.r.o.
- technika tlače: ofset
- náklad: 250.000 kusov

Na portáli Slovenskej pošty môžeme sa dozvedieť k tejto známke nasledovné:

Rieka Dunaj tvorí na území Bratislavy prirodzenú bariéru, ktorú ľudia už od dávnych čias prekonávali rôznymi spôsobmi. Stredoveké brody nahradili neskôr mosty a lodné prevozy. Keď v roku 1891 nahradili starý pontónový most z roku 1825 prvým oceľovým mostom v Bratislave, Mostom Františka Jozefa I., požiadal podnikateľ Heinrich Hörnes vedenie mesta o povolenie prevádzkovať lodný prevoz formou paroplavby. V roku 1893 otvoril prevádzku medzi dnešným Námestím Ľudovíta Štúra a Sadom Janka Kráľa dvomi parníkmi s menami FRIGYES a IZABELLA, ku ktorým neskôr pre veľký záujem verejnosti pridal i tretí s názvom POZSONY s väčšou kapacitou. Názov „Propellerový podnik – Propeller Unternehmung – Csavargözös Vállalat“ vtedy vznikol podľa vrtuľového pohonu lodí, ktoré prepravu z brehu na breh zabezpečovali. Od roku 1931 zastrešovali prevádzku propeleru mestské vodárne, neskôr, po obnovení prevádzky prerušenej anexiou Petržalky nacistickým Nemeckom počas 2. svetovej vojny, mestský dopravný podnik a od roku 1952 podnik Československá plavba dunajská. Hoci prevádzku lodného prevozu už v tomto období zabezpečoval najmä bočno-kolesový, nie vrtuľový parník s názvom DUNAJ (neskôr DEVÍN), zľudovené označenie „propeler“ už tejto služby navždy zostalo.

Poštová známka zobrazuje poslednú z prevozných osobných lodí – loď KAMZÍK. Toto plavidlo s oceľovou zváranou konštrukciou s dvomi trupmi spojenými hlavnou palubou a kapacitou 200 cestujúcich začali stavať v starej lodenici v bratislavskom Zimnom prístave v roku 1975 a dokončili ho už v novej lodenici vo Vlčom hrdle v roku 1978. Loď s dĺžkou 24,5 metra a šírkou približne 9 metrov poháňali dva naftové vodou chladené motory typu ŠKODA ML 634, ktoré sa predtým osvedčili v československých cestných i železničných vozidlách. Ovládanie plavidla sa zabezpečovalo z kormidlovne umiestnenej v strede hornej časti nadstavby. Prevádzka tejto lode, ukončená v roku 2003, bola spoločne s návštevou zábavného parku na petržalskom nábreží vyhľadávanou atrakciou najmä počas jarných a letných víkendov. Pre mnohých Bratislavčanov predstavovala prvý nezabudnuteľný zážitok spojený s plavbou po Dunaji.

So známku okrem FDC vychádza i nálepný list.

Na známke v pozadí je silueta Dómu sv. Martina v Bratislave.

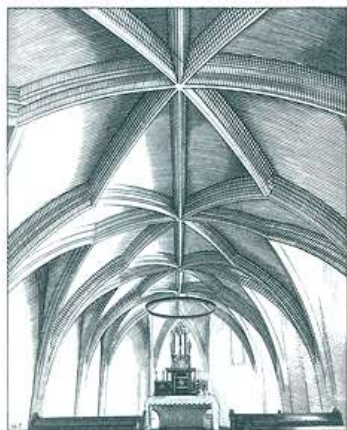
30.5.2025: Krásy našej vlasti: Gotická kaplnka v Spišskom Štvrtku

- nominálna hodnota: 2,00€ (v TL so 6 známkami)
- autor výtvarného návrhu: Doc. akad. mal. Martin Činovský ArtD.
- tlačiareň: Tiskárna Hradištko, s.r.o.

- technika tlače: ofset
- náklad: 90.000 kusov

Na portáli Slovenskej pošty môžeme sa dozvedieť k tejto známke nasledovné:

V polovici 15.storočia bola k južnej stene farského kostola sv. Ladislava v Spišskom Štvrtku pristavaná štíhla kaplnka, ktorá patrí medzi najkrajšie gotické stavby na Slovensku. Hoci je považovaná za pohrebnú kaplnku, inšpirovanú známou Sainte Chapelle v Paríži, ani ona ani jej francúzsky predobraz neslúžili takému účelu.

FDC

Kaplnka v Spišskom Štvrtku skrýva v sebe malý rébus, ktorý sa nepodarilo zatiaľ spoľahlivo vyriešiť: kto a prečo ju postavil práve na tomto mieste. Už skoro štyristo rokov si podobné otázky kladú návštevníci i bádatelia, ktorí kaplnku obdivujú. Spoľahlivé archívne doklady, ktoré by okolnosti stavby objasnili, chýbajú, a preto vznikol mýtus o nej ako o pohrebnej kaplnke významného rodu Zápoľskovcov, vlastníacich od roku 1465 Spišský hrad. Zápoľskovci však miesto svojho odpočinku našli v kaplnke, ktorú nechali postaviť v roku 1495 pri katedrále v Spišskej Kapitule. Kaplnka v Spišskom Štvrtku nemá žiadne kryty či náhrobné kamene.

Od začiatku je zasvätená Nanebovzatiu Panny Márie a v interiéri má zachovaný ďalší klenot gotického umenia – tabuľovú maľbu s výjavom Smrti Panny Márie, dielo anonymného stredovekého majstra – Majstra Tucherovho oltára – vytvorené v Norimbergu.

Kaplnka stojí na vyvýšenom mieste, chrámovom návrší, ohradenom múrom. Má dve podlažia označované ako horná a dolná kaplnka. Výtvarne dominantná a najzaujímavejšia

je južná fasáda kaplnky, ktorú rytmicky člení osem vysokých pilierov. Každý z nich je zdobený plastickou kameňosochárskou výzdobou z fiál, bohato dekorovaných motívom krabov. Fasáda bola navrhnutá v stavebnej huti Dómu sv. Štefana vo Viedni. Svedčia o tom zachované stredoveké kresby, ktoré pravdepodobne urobil Hans Puchspaum, vedúci staviteľ svätoštepánskej huty v rokoch 1446–1452. Obidva priestory kaplnky sú zaklenuté gotickými

sieťovými klenbami. V hornej kaplnke nad oltárom v klenbe je zachovaný pôvodný svorník s heraldickou figúrou leva v skoku s dvojítm chvostom a korunou na hlave. Možno tento detail je kľúčom k nájdeniu jej objednávateľa.

Kaplnka Nanebovzatia Panny Márie bola poškodená požiarom v roku 1869 a vďaka úsiliu gvardiána rehole minoritov Alfonsa Gmittera bola v rokoch 1899–1901 obnovená v neogotickom slohu. Rehoľa minoritov v súčasnosti opäť stojí pred neľahkou úlohou nájsť prostriedky na reštaurovanie tohto klenotu gotického staviteľstva. V rokoch 1999–2002 sa

podarilo reštaurovať hlavný oltár hornej kaplnky a v rokoch 2020–2022 i interiér dolnej kaplnky. Najväčšia časť – exteriér stavby a interiér hornej kaplnky – na svoju obnovu stále čakajú.

So známkou spolu s FDC vychádza aj Carte maximum.

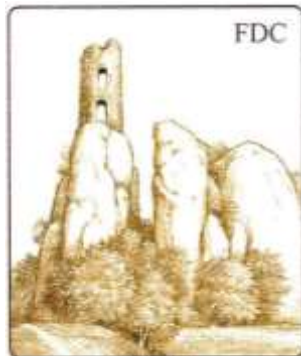
Novinky Českej pošty – kresťanská tematika

16.4.2025: Krásy našej vlasti: Pálavské vrchy

- nominálna hodnota: 77.- Kč - Aršík
- výtvarný návrh: Adolf Absolon
- technika tlače: ofset
- náklad: 22.000 aršíkov

Na portáli Českej pošty môžeme sa dozvedieť k tejto známke nasledovné:

Námět: zřícenina gotického hradu Dívčí hrad, nebo také Děvičky, na vápencovém bradle Pálavy.

Sirotní hrádek

Na aršíku je vyobrazen pohľad od juhu, od predsunuté dělostřelecké bašty z roku 1529. Je jaro a na slunných skalních stepích rozkvétá kosatec nízký a žlutý hlaváček jarní. Kosatec nízký má barvu fialově modrou, žlutou, vzácně bílou. Pod Pálavou se choulí vesnice Pavlov s přilehlými vinicemi i rozložitá vodní nádrž Nové Mlýny. Námět FDC: romantická zřícenina z přelomu 13. a 14. století Sirotní hrádek. Tyčí se na vápencových skalách čtyři kilometry jižně od Dívčích hradů u vesničky Klentnice; raz. 1. dne vydání – celkový pohled na Dívčí hrad od Pavlova.

Na hárčeku vidíme v dedine Pavlov kostol sv. Barbory z roku 1740.

Kronika Sv. Gabriela

- opäť sú tu pekné pozdravy z Rakúska a niečo i z Talianska

10 15

OSTERREICH

Sol. Kaiser Karl I. von Habsburg
Anlass: 100. Geburtstag Kaiserin Elisabeth

OSTERREICH 95
Sol. Kaiser Karl I. von Habsburg
Anlass: 100. Geburtstag Kaiserin Elisabeth

07.03.2025
Heiligenkreuz im Wienerwald

39
Hd. Dr. Jan VALLO

OSTERREICH 95
Sol. Kaiser Karl I. von Habsburg
Anlass: 100. Geburtstag Kaiserin Elisabeth

07.03.2025
Heiligenkreuz im Wienerwald

Erntag

Hl. Engelbert Kolland

6284 Ramsau im Zillertal

OSTERREICH

Hu.
Jan VALLO
Strojarska 313
Ruh. Trenč. Teplá

Hl. Engelbert Kolland

6284 Ramsau im Zillertal

OSTERREICH

Hu.
Jan VALLO
Strojarska 313
Ruh. Trenč. Teplá

GIUBILEO 2025

05.03.2025

ITALIA

ITALIA

PASQUA

17.04.2025

BASILICA DI SANTA MARIA MAGGIORE

ITALIA

3. KOŤNY, MOČENKA

Neviete, kde dospejú prave
prave vody a prave vody
je len jedna prave.

sv. Tomáš Akvinský

1225 sv. Tomáš Akvinský
Kňaz, učiteľ Cirkvi
Močenok 30.1.2025

12.04.2025 MOČENOK

Jan Vallo

SSG - S. Strahy 313

TRENČ. TEPLÁ

914.01

3. KOŤNY

„Svätý Bože, nech sa Ti klania
celá zem a nech Ti svedia.“
Biskupský text

SLOVENSKO

Pod patronátom našej Matky Božej
so sv. Gorazdom a sv. Ánonom Pavlom II.
rozsvietený sv. cyrilo-metodský dedičstvo
2023 - 2025

BISKUP ŠTEFAN VRABLEC 1925 - 2017

Jan Vallo 2025 MOČENOK

SSG - S. Strahy 313

TRENČ. TEPLÁ

914.01

SLOVENSKO

Pod patronátom našej Matky Božej
so sv. Gorazdom a sv. Šimom Paulom II.
rozpisuje cirko-metodický deň
863 - 2025

vyučiteľ slokponov r. 1828

50g

Mgr.
Jan Vallo
856° - 2. Streda 3/3
TRENČ. TEPLÁ
914 01

Profesor Štefan Anján Jaššák, OSB
1800 - 1895
Močenok, 28. 2. 2025

SLOVENSKO

Pod patronátom našej Matky Božej
so sv. Gorazdom a sv. Šimom Paulom II.
rozpisuje cirko-metodický deň
863 - 2025

50g

Mgr.
Jan Vallo
856° - 2. Streda 3/3
TRENČ. TEPLÁ
914 01

Profesor Ing. Samuel Mikovini
1700 - 1750
Močenok, 11. 3. 2025

SLOVENSKO

Pod patronátom našej Matky Božej
so sv. Gorazdom a sv. Šimom Paulom II.
rozpisuje cirko-metodický deň
863 - 2025

12

Mgr.
Jan Vallo
856° - 2. Streda 3/3
TRENČ. TEPLÁ
914 01

83. výročie založenia SR Slovensa a
márodné odnovenie - **dobrych**
Močenok, 28. 1. 2025

SLOVENSKO

SV. TOMAS AKVINSKY - KRAJ UCITEĽ CIRKVI
1129 - 1279
30. 1. 2025 MOČENOK

BISKUP STEFAN VRABLEC / 1925 - 2017
19. 2. 2025 MOČENOK

OSUD TERFA ADONITI

VYNALEZKA
ELEKTROMOTORA
STEFAN JEDLIK OSB
1801 - 1898
28. 2. 2025 MOČENOK

SLOVENSKO

Pod patronátom našej Matky Božej
so sv. Gorazdom a sv. Šimom Paulom II.
rozpisuje cirko-metodický deň
863 - 2025

0,40€

Mgr.
Jan Vallo
856° - 2. Streda 3/3
TRENČ. TEPLÁ
914 01

Veľká noc - 2025
Močenok, 2025

SAMUEL MIKOVINI 1700 - 1750
11. 3. 2025 MOČENOK

80. VÝROČIE OSLOBODENIA
SLOVENSKA
MIR - MŔT. - PAJK - PEACE
28. 3. 2025 MOČENOK

VELKÁ NOC 2025
POKOJ JANI
9. 4. 2025 MOČENOK

SLOVENSKO

Pod patronátom našej Matky Božej
so sv. Gorazdom a sv. Šimom Paulom II.
rozpisuje cirko-metodický deň
863 - 2025

Mgr.
Jan Vallo
856° - 2. Streda 3/3
TRENČ. TEPLÁ
914 01

100 Dekaň p. Alojz Dubravický
Močenok, 9. 5. 2025

DEKAN P. ALOJZ DUBRAVICKÝ SVD
1925
9. 5. 2025 MOČENOK

ANALTE PAVU
VSECKY NARODY

VYSTAVA MS - ODKAZ STUROVSKEJ
GENERACIE
21. 5. 2025 MOČENOK

SV. ALYŠ OTEC FRANTIŠEK - POSOL
LASKY KRISTOVEJ
1936 - 1925
21. 5. 2025 MOČENOK

SLOVENSKO

Pod patronátom našej Matky Božej
so sv. Gorazdom a sv. Šimom Paulom II.
rozpisuje cirko-metodický deň
863 - 2025

Mgr.
Jan Vallo
856° - 2. Streda 3/3
TRENČ. TEPLÁ
914 01

Výstava Matice slovenskej
Odkaz štúrovskej generácie
Močenok, 21. 5. 2025

SLOVENSKO

Pod patronátom našej Matky Božej
so sv. Gorazdom a sv. Šimom Paulom II.
rozpisuje cirko-metodický deň
863 - 2025

Mgr.
Jan Vallo
856° - 2. Streda 3/3
TRENČ. TEPLÁ
914 01

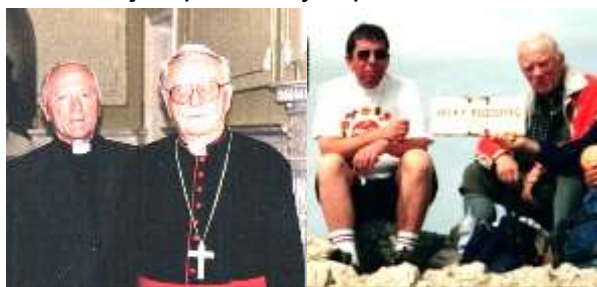
Svätý Otec František
1936 - 12025
Močenok, 21. 5. 2025

Prelát Leopold Städtler – 100 rokov

Čestný člen rakúskych gabrielistov prelát Leopold Städtler sa 23.apríla 2025 dožil 100 rokov. Pri tejto príležitosti mu rakúski gabrielisti pripravili i pekný „filatelistický darček“.

Leopold Städtler je kňazom diecézy Gráz-Seckau, kde zastával viaceré významné funkcie vrátane generálneho vikára (1976-1997). V roku 1972 sa stal členom katedrálnej kapituly a od roku 1989 je jej prepoštom. Od roku 1994 je apoštolským protonotárom. Od roku 2009 je čestným občanom mesta Gráz.

I naši gabrielisti sa s nim mohli spoznať na viacerých stretnutiach gabrielistov v Rakúsku. Tiež v roku 2001 keď boli rakúski gabrielisti niekoľko dní na Slovensku, tak bol medzi nimi a mimo iného vystúpil i na Rozsutec (turistika pre neho bola veľkým koníčkom) a tiež sa stretol i s vtedajším protektorom SSG J.Em. Jánom Chryzostomom Korcom.

Platba členských príspevkov:

Za rok 2024 zostalo nezaplatených ešte 17 členských príspevkov (ev. čísla): **14, 70, 87, 97, 103, 136, 137, 150, 158, 163, 172, 182, 183, 192, 194, 195, 197**

Za rok 2025 majú zaplatené členské títo členovia s evidenčným číslom: **1, 10, 13, 16, 18, 19, 22, 30, 31, 32, 37, 40, 45, 49, 51, 59, 65, 72, 74, 75, 77, 78, 80, 82, 83, 84, 85, 92, 95, 104, 105, 119, 124, 125, 126, 128, 129, 130, 134, 138, 139, 143, 147, 149, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 160, 161, 162, 165, 168, 169, 173, 174, 175, 176, 178, 180, 181, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 193, 196, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218**

Tento zoznam je zároveň i potvrdenka že členský príspevok je v tom-ktorom roku zaplatený.

Členská základňa SSG – stav k 8.6.2025

V našich radoch vítame ďalších štyroch nových členov SSG:

217. **ZUSKÁČ** Pavol, 013 02 **NEDEDZA**, Potočná 83/3/A
Ikony, Andrej Hlinka
218. **OVŠONKA** Rastislav, 058 01 **POPRAD**, Bajkalská 1
sakrálna architektúra, svätci, história kresťanstva v regióne
219. **RUŠIN** Ján, 058 01 **POPRAD**, Šrobárova 15
obrazy na známkach – Rafael, Tizian, Rembrandt, Dürer
220. **JANIČEK** Róbert, 058 01 **POPRAD**,
architektúra kostolov a stavieb, kresťanské motívy všeobecne

Želáme im hodne potešenia i poučenia z kresťanskej filatelie – veríme, že sa budú medzi nami dobre cítiť a členstvo v SSG bude pre nich prínosom.

Ku dňu 8.6.2025 je celkový počet členov v SSG 121 (SR – 110, ČR – 8, Poľsko – 1, Rakúsko – 1, SRN – 1).

